

מ"ת 40231/11/15 - יבגני קודריאבצב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 40231-11-15 מדינת ישראל נ' קודריאבצב ואח'

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי
המבקש: יבגני קודריאבצב
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לקבלת חומר חקירה לפי ס' 74 לחסד"פ (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים, הכל לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.
מכתב האישום עולה בתמצית, כי בשל ויכוח שפרץ בין הצדדים, תקף המבקש, יחד עם אדם נוסף, את המתלונן, גם באמצעות מוט ברזל שאחז בידו וגרם לו לחבלות של ממש.
ביום 23.11.15 הסכים ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והמבקש נשלח לשם קבלת תסקיר שירות המבחן. בתחילה התקבל תסקיר שלילי בעניינו של המבקש וב"כ הסכים למעצרו עד תום ההליכים. ביום 15.2.16, לאחר קבלת תסקיר משלים, הורתי על שחרור המבקש לחלופת מעצר במגדל.
3. ביום 2.3.16 הגיש המבקש את הבקשה שלפניי. במסגרת הבקשה ביקש לקבל מידע אודות עברו הפלילי והרפואי של המתלונן, כמו גם מידע באשר לעברו הפלילי של אחיו.
בדיון בבקשה בפניי היום, חזר בו ב"כ המבקש מהבקשה לקבל את המידע הרפואי אודות המתלונן. אשר לעבר הפלילי טען כי ממידע שהגיע אליו נראה כי למתלונן עבר פלילי עשיר הכולל עבירות שכרות וסמים. לטענתו, ברצונו להראות כי המתלונן אינו אדם נקי כפיים ואף קיים ספק אם היה שפוי ומודע למעשיו בעת האירוע נשוא כתב האישום. אשר לאח, טען כי זה מסר עדות במשטרה וברצונו לזמנו כעד מטעמו.
ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה. טענה כי אין כל רלוונטיות בעבר הפלילי של המתלונן, באם זה אכן קיים, לעבירות בהן מואשם המבקש, תוך שהפנתה לפסיקה בעניין. ב"כ המשיבה הגישה לעיוני את גיליון העבר הפלילי של המתלונן, תוך שסימנה את הרישום הרלוונטי למחלוקת. אשר לאח טענה כי המדובר במסע דיג פסול.

דין והכרעה

עמוד 1

4. המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לעיון בחומר חקירה מצויה בסעיף 74(א) לחסד"פ, הקובע לאמור:

74. (א) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיון בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו."

רבות נכתב אודות פירוש הביטוי "חומר חקירה", כפי לשון סעיף 74(א) הנ"ל, כך קבע ביהמ"ש העליון בבש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 203, ע' 206 כך:

"השאלה אם חומר מסוים מהווה 'חומר חקירה' תוכרע באופן פרטני, על-פי טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש. בהקשר זה נפסק כי יש ליתן למונח 'חומר חקירה' פירוש רחב, הכולל אף חומר ראייתי שיש לו קשר עקיף ליריעה הנפרסת במסגרת משפטו של הנאשם. עם זאת אין לכלול בגדר התיבה האמורה ראיות אשר מידת הרלוונטיות שלהן להליך הפלילי הינה רחוקה ושולית (בג"ץ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל [2], בעמ' 129; בש"פ 5425/01 אל חאק נ' מדינת ישראל [3], בעמ' 429-430)."

בכל הנוגע לחשיפת גיליונות רישום פלילי של עדי תביעה, הרי שבמסגרת זו על בית המשפט למצוא את האיזון הראוי בין פגיעה בזכויות יסוד של עדים או מתלוננים - ובעיקר הזכויות החוקתיות לפרטיות ולכבוד, לבין זכויות הנאשם למשפט הוגן. לענין נוסחת האיזון הראוי נקבע בבג"ץ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, פ"ד ס(1) 360:

" השיקול המרכזי ביישומה של נוסח האיזון בין זכותו של הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים לכבוד ולפרטיות הינו חשיבות החומר להגנת הנאשם. דהיינו, בכל מקרה תיבחן זיקתו של החומר לאישום ולנאשם ותיבחן האפשרות הסבירה כי תהיה בו תועלת להגנת הנאשם. בהתנגשות חזיתית בין זכות הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים - דהיינו, כאשר מדובר ב"חומר חקירה" מובהק או כאשר ברי כי קיימת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם - יורה בית המשפט על גילוי של החומר לנאשם, אף אם יהיה בכך משום פגיעה בזכויותיו של עד או מתלונן. אולם, ככל שהרלוונטיות בין החומר הנדון לבין השאלות העשויות להיות במחלוקת במשפט רחוקה יותר, וככל שהזיקה בין החומר לפוטנציאל ההגנה של הנאשם נחלשת, כך יש ליתן משקל רב יותר לזכויותיהם של העדים והמתלוננים."

בבש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(1) 684- נקבע לענין רישומי הרשעות קודמות כי אלו ייחשפו רק מקום בו קיימת רלוונטיות של הרישומים הנ"ל "לנושא הדיון... או לבירור מהימנותו של עד...". בענין הרלוונטיות לבירור מהימנותו של עד נקבע שם כי זו תיבדק לפי 5 קריטריונים אלה:

1. הקשר בין שאלת מהימנותו של העד לבין טיב הרישום הפלילי וסוג העבירות הרשומות בגיליונו של העד.

עמוד 2

2. חלוף הזמן מעת ההרשעה.

3. הקשר בין האישום שלגביו העד מעיד לבין הרשעותיו הקודמות.

4. הפוטנציאל הראייתי הגלום בעדותו של העד.

5. מידת מעורבותו של העד באירוע נושא האישום."

בענייננו, במהלך הדיון הוצג לעיוני רישום ההרשעות הקודמות של המתלונן. עיון בגיליון הרישום ובחינתו לפי מבחן הרלוונטיות לנושא האישום המיוחס למבקש, מלמד לטעמי כי יש לחלקו, זיקת רלוונטיות לאירועים בפרשה נושא האישום דנן ולפיכך אף רלוונטיות להגנת המבקש.

כאמור, כתב האישום כנגד המבקש עוסק סביב ויכוח בין הצדדים אשר הסלים לעבירות אלימות חמורות. ככל שבדעת המבקש לטעון באשר לחלקו של המתלונן באלימות באירוע זה, הרי שיש לטעמי רלוונטיות לעברו הפלילי של המתלונן בעבירות מסוג זה. כמו כן, מצאתי רלוונטיות בהרשעת המתלונן בעבירת איוון בה הורשע, מקום שלאמור יש רלוונטיות לבחינת המהימנות של מבצעה.

חרף האמור לא מצאתי כל רלוונטיות בחשיפת עבר פלילי נוסף של המתלונן, באם זה קיים וזאת מקום בו לא מצאתי בהן כל זיקת רלוונטיות לאירועים בפרשה נושא האישום דנן או לעניין מהימנותו של המתלונן.

בכל הקשור לאחיו של המתלונן הרי שדין הבקשה להידחות על הסף. אח המתלונן כלל אינו עד תביעה בכתב האישום והמבקש לא הציג בפניו ולו בדוחק כל תועלת ממשית שתעלה להגנת המבקש נוכח קבלת הרישום. דומה כי המדובר בלא יותר ממסע דייג פסול ואין כל מקום לקבלו.

5. אשר על כן אני מקבל את הבקשה בחלקה ומורה למשיבה לחשוף בפני המבקש את העבירות בהן הורשע המתלונן, אשר רשומות בגיליון הרישום הפלילי שלו במספרים 7.א, 8.א, 9.א ו- 10.א. כמו כן תחשוף את המידע הקיים במספר 2.א, למעט ההרשעה הראשונה המצוינת באותו סעיף.

6. המזכירות תמציא עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים עוד היום.

ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשע"ו, 09 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.